

Red Xeen
KiND

ZILAKOMA | MALAWI

JAARRAPPORTAGE 2018

Dorpsprogramma Zilakoma

Een kansrijke toekomst voor kinderen in Zilakoma! Red een Kind startte met dat doel een dorpsprogramma. We werken in het gebied samen met lokale partnerorganisatie Livingstonia Synod AIDS Program (LISAP). Dankzij de vele giften van Nederlandse donateurs konden we het programma uitvoeren. Met bemoedigende resultaten! In 2018 werd er een tussentijdse evaluatie gehouden waaruit bleek dat het programma écht impact heeft op het leven van kinderen.

Werken aan verandering

Voor het bereiken van de algemene doelstelling 'een kansrijke toekomst voor kinderen in armoede' richten we ons op vijf thema's

1. Zorg voor de allerjongsten
2. Kinderen gaan naar school en worden beschermd
3. Dorpsbewoners ontwikkelen zichzelf en hun dorp
4. Beroepsvaardigheden en werk voor jongeren
5. Hogere inkomens voor gezinnen

Positieve resultaten

De activiteiten op het gebied van kinderbescherming zijn succesvol. Zo wijst 71 procent van de ouders en verzorgers een huwelijk voor hun minderjarige dochters af. Aan het begin van het project was dat slechts 41 procent.

In 80 procent van de dorpen bestaan nu maatregelen om kinderen te beschermen tegen misbruik en geweld. Aan het begin van het project was dat 18 procent. Dit zijn maatregelen die door de mensen zelf in overleg met elkaar zijn vastgesteld en worden gehandhaafd. Deze informele 'dorpsregels' zijn een aanvulling op de wettelijke bescherming die niet altijd op dorpsniveau kan worden gecontroleerd en gehandhaafd.

In de acht basisscholen in het projectgebied is de schooluitval drastisch gedaald, van dertig leerlingen in het schooljaar 2016/2017 tot vijf in het schooljaar 2017/2018.

Het gemiddelde maandelijkse inkomen van de gezinnen die deelnemen aan een zelfhulpgroep is gestegen van 16.061 Kwacha tot 53.991 Kwacha, ofwel van 19 tot 65 euro: meer dan verdriedubbeld!

Dit hogere inkomen komt de kinderen direct ten goede. De maandelijkse uitgaven voor de kinderen in deze gezinnen stegen gemiddeld van ruim 11 euro naar ruim 25 euro per gezin. Meer eten, betere kleding, de benodigde schoolmaterialen en zo nodig gezondheidszorg; wat een verschil maakt dit voor het gezond opgroeien van deze kinderen!

We zien ook een zeer positieve inzet van drie traditionele leiders, die erin slaagden hun dorpsgemeenschap te mobiliseren voor de bouw van een peuter- en kleuterschool. De gemeenschap regelde materialen en zamelde geld in om de bouwers te kunnen betalen. Prachtig om te zien hoeveel een dorpsgemeenschap voor elkaar kan krijgen onder leiding van een enthousiaste dorpsleider!

We hebben medewerkers getraind over de speciale behoeften van gehandicapte kinderen en ons beleid inclusief geformuleerd: alle kinderen horen erbij. Dit werpt al vruchten af, want we zien een duidelijke toename van de inzet bij ouders, scholen en de gemeenschap om deze kinderen te geven wat ze nodig hebben.

Uitdagingen om ons de komende jaren op te richten

De kennis van de begeleiders op de peuter- en kleuterscholen is soms gering; hoewel zij lief en betrokken zijn, zijn ze niet altijd in staat om de kleintjes ook op de beste manier te begeleiden en bij te dragen aan hun ontwikkeling. Ook is het verloop onder de begeleiding vrij groot.

Zeven van de peuter- en kleuterscholen zijn nog niet kindvriendelijk genoeg ingericht en er werken onvoldoende getrainde verzorgers. Op een aantal peuter- en kleuterscholen zijn ook de hygiëne en de sanitaire voorzieningen nog onder de maat.

De dorpsleiders, die zo'n belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van hun gemeenschap, hebben niet altijd de capaciteiten om deze rol ook op te pakken en de ontwikkeling enthousiast te leiden.

We zijn nog niet tevreden over de resultaten die we hebben behaald om jongeren op weg te helpen naar werk. Het is nog onvoldoende gelukt om jongeren aan het werk te helpen, met een baan of door een eigen onderneming op te zetten. We willen daar de komende jaren extra aandacht aan besteden. Dit is een heel belangrijk aspect voor de leefbaarheid van de gemeenschap en de toekomst van de kinderen in deze regio:

- Jongeren die werkloos zijn en zich in een uitzichtloze situatie bevinden, lopen risico schadelijk gedrag te gaan vertonen – rondhangen, roken, drinken, diefstal misschien. Slecht voor henzelf en een slecht voorbeeld voor de jongere kinderen.
- Jongeren zullen vaak binnen enkele jaren zelf een gezin beginnen. Als ze een inkomen hebben, zullen hun toekomstige kinderen een veel betere uitgangspositie hebben.
- En natuurlijk is het ongelooflijk jammer als de energie en talenten van jongeren niet optimaal gebruikt worden, zowel voor hun eigenwaarde als voor de leefbaarheid in de regio!

'Het gaat helemaal goed komen met mij!'

Een van de positieve voorbeelden is Raphael. Omdat hij de oudste is van acht kinderen in een arm gezin konden zijn ouders een vervolgopleiding niet betalen; het lukt ze al nauwelijks om het schoolgeld van de kleintjes op te brengen. Raphael is nu 24 en deed niet veel meer dan een beetje rondhangen. Hij is ontzettend blij met de kans die hij kreeg om een vakopleiding tot timmerman en meubelmaker te volgen.

De training werd gegeven in samenwerking met lokale vakmensen. Raphael leerde zowel het nodige vakmanschap als ook wat er nodig is om een onderneming te starten. Inmiddels maakt hij meubels, kozijnen, deuren en daken. Hij verdient zijn eigen geld en betaalt voor twee van zijn broers het schoolgeld. Hij straalt! "Het enige dat ik nodig heb, is een stuk hout. Het gaat helemaal goed komen met me!"

De zelfhulpgroepen vinden het nog lastig de administratieve en organisatorische kant van hun groepen vorm te geven. We blijven ze ondersteunen!

Een punt van aandacht is dat mensen met aids te maken hebben met ernstige discriminatie en uitsluiting. Ook dit vraagt extra inzet aan voorlichting en activiteiten die erop gericht zijn het stigma te doorbreken en deze mensen volwaardig lid te laten zijn van hun gemeenschap.

Een risico is de inzet van vrijwilligers. Er is een kleine groep enthousiaste vrijwilligers die zich inzetten voor hun dorp, maar zij lopen nu het risico overal bij betrokken te worden, waardoor ze overvraagd worden. Omdat maar weinig mensen kunnen lezen en schrijven, is het moeilijk deze groep vrijwilligers uit te breiden.

Boven verwachting

In plaats van vijf konden we wel acht peuter- en kleuterscholen bouwen. Dit was geheel toe te rekenen aan de positieve inzet van de drie lokale leiders, zoals we hierboven al beschreven.

In plaats van de geplande dertig leden van dorpsontwikkelingscomités konden we 53 leden trainen van de zes dorpsontwikkelingscomités. Zo bouwen we aan brede kennis en betrokkenheid aan de basis.

Aanpassingen in de plannen

In 2018 hebben we het gebied waarop we ons met dit project richten verkleind. In plaats van ons op het hele Zilakoma-gebied te richten, concentreren we ons nu op zes dorpen (Nkhoma, Dambanjoka, Chitete, Kapote, Changantole en Makumbo). Dit zijn in totaal 800 huishoudens waarvan we 574 met onze activiteiten hebben bereikt. Het betekent ook dat het aantal peuter- en kleuterscholen dat onder het project valt, is teruggebracht van 51 naar 19.

De reden van deze aanpassing is dat we zo de efficiëntie en de effectiviteit van de activiteiten kunnen waarborgen. Zoals benoemd onder de uitdagingen voor de laatste twee jaar van het project is er nog veel werk te doen. Veel van deze activiteiten vragen om intensieve begeleiding. Door de doelgroep te verkleinen, kunnen we dat ook daadwerkelijk waarmaken. LISAP is inmiddels begonnen met de uitbreiding van de activiteiten gericht op kinderen en jongeren met een handicap; een aspect dat veel tijd, geduld en begeleiding vraagt. Ze hebben inmiddels 105 kinderen en jongeren in het programma kunnen opnemen.

Conclusie

Er zijn prachtige ontwikkelingen te zien van mensen die samen aan de ontwikkeling van hun dorp en de kansen voor hun kinderen werken. Om dit verder uit te bouwen en ervoor te zorgen dat de positieve resultaten blijvend zijn en worden opgepakt na afloop van het project, is nog intensieve begeleiding nodig in de komende jaren.

Afgelopen jaar werd er ingezet op het betrekken van kinderen met een beperking. Alafine (4 jaar) profileerde daarvan. Ze draait nu mee op een van de peuter- en kleuterscholen. Daardoor heeft ze zelfs een beetje leren praten. Spelen met de poppen is wat ze het allerleukst

Een voorbeeld uit de praktijk: lobbyen, hoe doe je dat?

De Mfundu-basisschool in Zilakoma had dit jaar 465 leerlingen in acht klassen. Dat is niet zo heel gek. Maar dat wordt anders als je hoort hoeveel leerkrachten deze school had: vier. Dat betekent dat elke leerkracht 116 leerlingen had. Over grote klassen gesproken... Nou is de standaard in Malawi een verhouding van 1 op 60, ook ongekend naar Nederlandse begrippen, maar in Mfundu zou dat al een enorme verbetering betekenen.

De projectstaf heeft de leerkrachten en de dorpsleiders getraind en begeleid om de verantwoordelijke autoriteiten te benaderen. Dat pakt ze energiek en vol vertrouwen op. De ambtenaren werden uitgenodigd op school om de situatie ter plekke te bekijken en te bespreken. Uiteindelijk werden twee extra leerkrachten aan de school toegewezen. Een enorme vooruitgang, een leerkracht op 74 leerlingen.

De dorpselingen droegen ook hun steentje bij, letterlijk, door een huis te bouwen voor de nieuwe leerkrachten.

Dit zegt leerkracht Munenyembe:

Ik was echt oververmoeid en had veel last van hoofdpijn. Met ons viere werkten we zó hard! Nu gaat het veel beter en kan ik me op één klas concentreren in plaats van meerdere klassen tegelijk les te geven.

Dit zegt leerling Peter:

Het is nu gemakkelijker om me te concentreren. Eerst waren de leerkrachten allerlei verschillende lessen en niveaus door elkaar aan het geven. Meestal zat ik gewoon het boek over te schrijven. Maar nu krijgen we les. Echt fijn!

Bijeenkomst van vertegenwoordigers
van school en dorp met de District
Education Manager

Namens de kinderen van Zilakoma:
dankuwel dat u dit mogelijk maakt!